

- Subsidiært, det fastslås i henhold til artikel 241 EF, at punkt B, nr. 12, og punkt C, nr. 2 i faktablad nr. 19 i bilaget til Kommissionens beslutning af 23. april 1997 (97/322/EF) er retsstridige og ikke kan finde anvendelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag drejer sig om tilskud fra en venturekapitalfond til en virksomhed (Sys S.p.A.), for at denne kunne foretage en investering i et område, der er støtteberettiget i henhold til mål nr. 2. Under dette søgsmål har selskabet Investire Partecipazioni nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 11. august, nr. 08405 om Kommissionens endelig stillingtagen til finansiel korrektion i henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽¹⁾ om foranstaltning 1.5 i det samlede programmeringsdokument for regionen Piemonte, mål nr. 2 (1997-1999) — venturekapitalfond til investering i selskabet Sys S.p.A. — og tillægsbeslutningen af 23. august 2005, nr. 08720. Det fremgår ifølge sagsøgeren af disse to beslutninger, at det ikke berettigede fællesskabstilskud viste sig at være lig med 542 277,60 EUR, svarende til fællesskabsandelen af tilskuddet fra venturekapitalfonden til virksomheden Sys.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort følgende søgsmålsgrunde gældende:

- for det første har Investire Partecipazioni anført, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede beslutning har gjort sig skyldig i en åbenbar faktisk og retlig vildfarelse. Kommissionen har nemlig bedømt de faktiske omstændigheder i forbindelse med investeringen i selskabet Sys S.p.A. fejlagtigt og har anvendt de relevante bestemmelser fejlagtigt, navnlig faktablad nr. 19 om de støtteberettigede udgifter under strukturfondene, »Finansieringsteknik: Venturekapitalfonde« i bilaget til Kommissionens beslutning af 23. april 1997 ⁽²⁾, og artikel 24 i forordning nr. 4253/88
- for det andet har sagsøgeren anført, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede beslutning har tilsidesat princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, som er fastslået i artikel 274 EF og i artikel 24 i forordning nr. 4253/88
- subsidiært, for det tilfælde at Kommissionens fortolkning af de relevante bestemmelser skulle blive anset for korrekt, har Investire Partecipazioni anført, at den beslutning, der er genstand for denne sag, under alle omstændigheder indebærer en tilsidesættelse af almindelige principper om retssikkerhed og om beskyttelse af den berettigede forvent-

ning samt af proportionalitetsprincippet i forbindelse med den adfærd og den stillingtagen, som er udvist under forvaltningen af fonden for Piemonte, enten af Regionen Piemonte eller af fællesskabsinstitutionen, med hensyn til fortolkningen af de omtvistede bestemmelser.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning af 23.4.1997 om ændring af beslutningerne om godkendelse af fællesskabsstøtterammerne, de samlede programmeringsdokumenter og fællesskabsinitiativerne til fordel for Italien, EFT L 146 af 5.6.1997, s. 11.

Sag anlagt den 21. november 2005 — Philippe Combescot mod Kommissionen

(Sag T-422/05)

(2006/C 22/40)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Philippe Combescot (Lecce Italien) (ved Avvocati Alberto Maritati og Viola Messa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 29.7.2004, hvorved den besluttede at overflytte Philippe Combescot til Bruxelles, efter at førstnævnte havde annulleret og gentaget indholdet af en anden tilsvarende afgørelse, der blev truffet den 13.6.2003, annulleres.
- Det anerkendes, at Philippe Combescot har lidt et ikke-økonomisk tab, og at han har lidt helbredsmæssig skade ud over, hvad man kunne forvente som følge af afgørelsen, hvilket har medført alvorlige konsekvenser for hans psykiske ligevægt.

— Sagsøgeren tilkendes en erstatning på 150 000 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter ved det foreliggende søgsmål ansættelsesmyndighedens afgørelse af 29.7.2004 om overflytning af sagsøgeren til Kommissionens hjemsted i Bruxelles.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede retsakt:

- er ugyldig, uberettiget og vilkårlig, idet der ikke tages hensyn til, at lægeudvalget på tidspunktet for overflytningen havde erklæret sagsøgeren uegnet til at udøve tjeneste indtil den 31. december 2004
- ikke tillader tjenestemanden at fortsætte den terapi, som hans behandlende læge har ordineret
- ikke er begrundet i hensynet til tjenestens interesse, for så vidt som en tjenestemand på sygeorlog ikke med sin arbejdsindsats kan opfylde kontorets krav.

Sagsøgeren har tilføjet, at den anfægtede afgørelse har medført, at han har mistet sine rettigheder som tjenestemand i et tredjeland, for så vidt som hans sygdom opstod på et tidspunkt, hvor han var udstationeret konsulent i Guatemala.

Sag anlagt den 16. november 2005 — Den Italienske Republik mod Kommissionen

(Sag T-424/05)

(2006/C 22/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved: avvocato dello Stato Paolo Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende sag vedrører Den Italienske Republiks påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 3302 af 6. september 2005.

Kommissionen fandt ved denne beslutning, at bestemmelserne i artikel 12 i lovdekret nr. 269/2003, der blev ophøjet til lov nr. 326/2003, var uforenelige med fællesmarkedet.

Det er i disse bestemmelser i det væsentlige fastsat, at den beskatningssats, der erstatter den indkomstskat, der rammer nettoresultatet for forvaltningen af forskellige typer investeringsfonde og SICAV-selskaber, nedsættes fra 12,5 % til 5 %, når disse fonde eller SICAV-selskaber i løbet af referenceåret har investeret mindst to tredjedele af værdien af deres aktiver i små og mellemstore virksomheder, der er børsnoterede, i mindst en sjettedel af det samlede antal dage, fonden er i drift. Disse fonde eller SICAV-selskaber betegnes som »specialiserede«.

Ifølge Kommissionen er der tale om en selektiv foranstaltning, der tilgodeser dels små og mellemstore virksomheder i forhold til andre virksomheder, idet der kanaliseres investeringsmidler til disse virksomheder, dels fonde eller specialiserede SICAV-selskaber i forhold til andre fonde eller ikke-specialiserede SICAV-selskaber, ved at gøre det muligt for disse at tildele hver kapitalandel et højere afkast, eftersom afkastet er pålagt en lavere substitutionskat. Endvidere er der ifølge Kommissionen tale om en foranstaltning, der ikke har nogen forbindelse til afgiftssystemet, og som resulterer i en driftsstøtte. Endelig foreligger der intet forhold, der kan berettige den pågældende foranstaltning i artikel 87, stk. 3, litra c), EF's forstand.

Ifølge den italienske regering er beslutningen for det første behæftet med en procedurefejl, eftersom beslutningen om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF, blev truffet uden nogen forudgående udveksling af bemærkninger mellem Kommissionen og de italienske myndigheder, som fastsat i forordning nr. 659/1999 vedrørende »sager om statsstøtte« (det første anbringende).

Der foreligger endvidere en manglende begrundelse vedrørende det grundlæggende spørgsmål rejst af den italienske under sagen: I den italienske lovgivning (der gennemfører direktiverne vedrørende rammerne for de finansielle markeder) er investeringsfonde og SICAV-selskaber organiseret som selvstændige formuer, opdelt i andele. De udgør derfor ikke selskaber i fællesskabsretlig forstand. Kommissionen tog højde for dette, men bemærkede, at disse investeringsvirksomheder »i visse tilfælde« udgør virksomheder. Kommissionen præciserede imidlertid ikke i hvilke tilfælde eller under hvilke betingelser, fonde og SICAV-selskaber opnåede denne egenskab (det andet anbringende).

Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 87 EF, idet fondene og SICAV-selskaberne efter deres art ikke i noget tilfælde kan betragtes som virksomheder i fællesskabsretlig forstand, da der blot er tale om former for kollektiv besiddelse af værdipapirer. Selv hvis de blev anset for at være sådanne selskaber, kan den hypotetiske støtte i øvrigt ikke være selektiv, idet enhver berørt part (selskaber til forvaltning af »kontraktmæssige« investeringsvirksomheder eller udbydere af SICAV) vil kunne oprette specialiserede virksomheder ved siden af de ikke-specialiserede virksomheder og således gøre brug af skattelettelsen.